

زرتشت پاک

اوستا - کتاب مقدس ایرانیان باستان

نویسنده: شمشاد امیری خراسانی

انتشار: ۲۵ بهمن ۱۳۹۲ ۴۰ دقیقه مطالعه

چکیده مقاله

زرتشت پاک اوستا کتابی است از مجموعه نوشته های مقدس که در دوره های مختلف زمانی نگارش شده اند. گات ها قدیمی ترین قسمت اوستا است که توسط خود زرتشت نگاشته شده است. گات ها مجموعه ای از سرود ها است که با زبانی شیوا و اعتقاداتی ساده همراه است و ادبیات آن شبیه ریگ ودای هندوها است که در ۱۵۰۰ تا ۱۲۰۰ سال پیش از میلاد نگاشته شده است. قسمت دیگر اوستا یشت ها است که به طور قطع توسط زرتشت نوشته نشده است زیرا زبان آن با گات ها فرق دارد. این قسمت احتمالاً در قرن ششم میلادی نوشته شده است. یسنا شامل آیینهای عبادت ، ا

زرتشت پاک

اوستا کتابی است از مجموعه نوشته های مقدس که در دوره های مختلف زمانی نگارش شده اند. گات ها قدیمی ترین قسمت اوستا است که توسط خود زرتشت نگاشته شده است. گات ها مجموعه ای از سرود ها است که با زبانی شیوا و اعتقاداتی ساده همراه است و ادبیات آن شبیه ریگ ودای هندوها است که در 1500 تا 1200 سال پیش از میلاد نگاشته شده است. قسمت دیگر اوستا یشت ها است که به طور قطع توسط زرتشت نوشته نشده است زیرا زبان آن با گات ها فرق دارد. این قسمت احتمالاً در قرن ششم میلادی نوشته شده است. یسنا شامل آیینهای عبادت ، استفاده از شربت هوم ، تقدس آب و آتش است. قسمت بعدی اوستا وندیداد است که در زمان اشکانیان نگاشته شده است. خبرهای مربوط به تدوین اوستا بسیار مخدوش است .

اوستا کتابی است از مجموعه نوشته های مقدس که در دوره های مختلف زمانی نگارش شده اند. گات ها قدیمی ترین قسمت اوستا است که توسط خود زرتشت نگاشته شده است. گات ها مجموعه ای از سرود ها است که با

زبانی شیوا و اعتقاداتی ساده همراه است و ادبیات آن شبیه ریگ ودای هندیها است که در 1500 تا 1200 سال پیش از میلاد نگاشته شده است. قسمت دیگر اوستا یشت ها است که به طور قطع توسط زرتشت نوشته نشده است زیرا زبان آن با گات ها فرق دارد. این قسمت احتمالا در قرن ششم میلادی نوشته شده است. یسنا شامل آیینهای عبادت، استفاده از شربت هوم، تقدس آب و آتش است. قسمت بعدی اوستا وندیداد است که در زمان اشکانیان نگاشته شده است. خبرهای مربوط به تدوین اوستا بسیار مخدوش است.

بر اساس گزارش دینکرد داریوش سوم اوستایی را که زرتشت آورده بود در دو نسخه گردآوری کرد و در گنج شیزگان و در دژنبشت قرار داد. این دو نسخه با حمله مقدونیان از بین رفت. آنچه در سینه ها مانده بود یا از گزند در امان مانده بود در زمان بلاش از نو گردآوری شد. تنستر به دستور اردشیر بابکان دست به تدوین اوستای واقعی زد. پس از او شاپور کار او را دنبال کرد و همه مطالب پزشکی و نجوم و هر آنچه در یونان و هندوستان باقی مانده بود را در یک کتاب جمع آوری کرد. افزودن خرده اوستا به اوستای واقعی در زمان شاپور انجام گرفت زیرا با خرده اوستا مشارکت در انجام وظایف دینی برای غیر روحانیون نیز امکان پذیر میشود. زبان اوستا در زمان تدوین برای مردم عادی قابل فهم نبود و برای روحانیون نیز غالبا دشوار بود. ناگزیر برای کاربرد عملی تر، اوستای اوستایی به اوستای پهلوی یا فارسی میانه ترجمه و تفسیر شد و این ترجمه های آکنده از تفسیرهای دلخواه، زند خوانده میشد که در لغت به معنی تفسیر و گزارش است. پس اوستای ساسانی آمیخته ای بود از اوستا و شرح مسایل اعتقادی روز و مطالب کم ارزش قانونی و آیینی از موبدان.

تا 230 سال پیش در ایران فقط زرتشتیان اوستا را میشناختند و کسان دیگر آن را نمی شناختند. بلخی نقل کرده است که اوستا کتابی بوده است که بر دوازده هزار پوست گاو نوشته شده بود. به این ترتیب نقل قولهایی پراکنده و غیر قابل استناد از دوره های مختلف تاریخ داریم. واژه اوستا در زمان تدوین اوستا وجود نداشته است و در حدود 300 سال پیش واژه زند اوستا کم کم به اروپا راه یافت و مشهور شد. در خود اوستا به این نام برنمی خوریم.

اوستا شناسان میگویند اوستای زمان ساسانی 21 نَسک داشته است و دینکرد 21 نَسک اوستا را به سه بخش تقسیم کرده. نسکهای مربوط به گاتهای گاسانیک در برگیرنده جهان بینی و اخلاق، نسکهای هاتک مانسریک مربوط به نیایشها و نسکهای داتیک شامل قوانین و احکام. اوستای موجود از پنج بخش تشکیل شده است یسنا -ویسپرد- وندیداد-یشت ها -خرده اوستا

ارجاع به این مقاله

شمشاد امیری خراسانی، «اوستا - کتاب مقدس ایرانیان باستان»، پارسیان دژ، ۱۳۹۲.

خواندن مقاله و پیوست‌های آن در وبسایت پارسیان دژ

نشانی ثابت این نسخه:

<https://www.parsiandej.ir/articles/1458/pdf/اوستا-کتاب-مقدس-ایرانیان-باستان>

آخرین ویرایش مقاله: ۲۷ مهر ۱۳۹۹